

SPIRITUS

A KAPOSVÁRI EGYHÁZMEGYE LAPJA ♣ 20. évfolyam, 1. szám 2018. március

Kegyelemeszköz a kezünkben
A szeretetbe neked is bele kell halnod ...

Fotó: KLING MÁRK

Krisztus meghal a kereszten. Életedben először nézz úgy erre a halálra, nézz úgy erre a keresztre, mint ami a győzelemnek a jele! A szíveddel próbáld meg felfogni ezt a titkot: Jézus meghalt a kereszten...

Dr. Rumszauer Miklós atya elmélkedése a 4. oldalon

Az apostolok küszöbénél

Találkozni és tanulni mentem, valamint megélni az egységet Ferenc pápával és püspöktársaimmal – mondta lapunknak Varga László kaposvári megyéspüspök, aki a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjaként múlt év novemberében vett részt a hagyományos „ad limina apostolorum” látogatáson a Vatikánban.

Folytatás a 8-9. oldalon

A huszadik!

Időnként jó születésnapokat ünnepelni. Most éppen az 1998-ban elindult egyházmegyei folyóirat, a Spiritus ünnepli huszadik születésnapját.

A Spiritusz szó jelentése sokrétű: *alkohol, bátorság, büszkeség, élet, érzület, fennköltség, fuvallat, ihlet, indulat, költői tehetség, lehelet, lélegzet, lélek, lelkesedés, lelkesültség, sóhaj, szellem.*

Vegyük sorra! Az elmúlt két évtizedben egy – egy számnak olyan hatása volt, mint a pünkösdi Léleknek a tanítványokra, miközben nem ittak egy korty *alkohol* sem. *Bátorság* kellett ahhoz, hogy újtárára indítsuk folyóiratunkat, és gyakran töltötte be a szerkesztőket jogos *büszkeség*, látva mennyi élet, mélyen szántó *érezület* árad a *fennkölt* sorokból. Szükség volt a Lélek fuvallatára, minden szám előtt *ihletre*. Sokszor keltettünk *indulatot* az olvasókban és adtunk lehetőséget *költői tehetségeknél* verseik megjelenítéséhez. *Leheletfinom* jegyzetek, *lélegzetállító* beszámolók tették színessé és élvezetessé a tiszta lélekből vagy lelkesedésből fakadó írásokat.

Az elmúlt húsz év alatt sem apadt el a főszerkesztő, Lőrincz Sándor *lelkesültsége*, akinek nagy-nagy köszönet és hála, minden írásáért, jegyzetéért, könyvbemutatójáért. Köszönet azért, hogy *szellemi* atya volt, maradt a Spiritusznak és figyelt mindig a Szentlélek sugására, miként a Lélek az *Ő sóhajtásaira*, amikor időnként nehéz volt a feladat. Köszönet Dr. Rumszauer Miklós atyának, a felelős kiadónak, és mindenkinek, aki közreműködött cikkeikkel, beszámolóikkal, fotókkal, lektorálással, szerkesztéssel, nyomdai munkával, csomagolással és terjesztéssel abban, hogy folytathatja útját tovább ez a folyóirat!

VARGA LÁSZLÓ megyéspüspök

TARTALOM

Hitből örvendező remény **3**

Jobbá szidni... **5**

Arany Rózsafüzér Díj **6**

Az egyház arca **10**

Éltető sodrásban **14**

SZÉP TAMÁS

Tavaszi szél... és a többi

Kísérlet a legszebb magyar népdal kiegészítésére

Tavaszi szél vizet áraszt
Virágom, virágom.
Minden madár társat választ
Virágom, virágom.

Hát én immár kit válasszak
Virágom, virágom?
Te engemet, én tégedet
Virágom, virágom.

*Nyári szellő búzát ringat
Kedvesem, szerelmem.
Szelíd napfény termést érlel
gyermekem, gyermekem.*

*Most már én is cirógatlak
Kisfiam, kislányom.
Ti engemet, én titeket
Családom, családom.*

*Őszi ködön áttúnt fények,
Simogat szüretem.
Férfimunka után jó bort
Barátom, nemzetem.*

*Megkarcolt szép Magyarország
Kies, jó ligetem,
Édes magyar anyanyelvem
Benned békém lelem.*

*Téli vihar jeget dagaszt
Köszörűm, koszorúm,
Hiába nem volt életem
Jégvirág szomorú.*

*Hát Istenem kit válasszak?
Leltárom, oltárom.
Te engemet, én Tégedet
Virágom, virágom.*

Honnan hová?

Megszűntek a tanyák, haldoklik a falu. Az ifjúság beköltözött a városba, vivén magában a kórt. Aztán a városból sokan továbbsiettek a távoli pénzek után, és találtak még nagyobb úrt, mint amit itt hagytak. Divatja lett a mobiltelefonoknak, mert mégiscsak hiányzott a közösség. A semmiből semmibe való – immár világméretű – vándorlásnak próbált gátat vetni a Spiritus, az egyházmegye folyóirata. Össze akarta kötni a szétcsúszó családokat, az elgurult értékeket, a pásztor nélküli nyájat.

Sikerült? Nem tudom, mert hozzám húsz év alatt nem jött visszajelzés. Bele is betegedtem.

Folytassuk? Igen, de jobban!

A városi hírmondótól, a sikertörténetektől el kellene mozdulni a „perem” irányába. Az igazi hősokról kellene híradás, akik halkán beszélnek, és nem tudja a jobbuk, mit tesz a baljuk. Továbbá az egyház különlegességei nem okvetlenül a papok. A legizgalmasabb a bérnálózottak és a friss családok világa. Az emberélet érzékeny sávjai azok, amikor anyává vagy apává válik az addig felelőtlen, illetve, amikor árvává válik az ad-

Fotó: KOVÁCS TIBOR

dig önző. Ha már mindez hiányzik a peremen, és lelkileg kihalt Somogy, akkor, mint a duzzasztott vizet, úgy kellene ráereszteni a város előnyét a vidék sivatagjára. Jézus annak idején kettessel küldte övéit előkészíteni a közelgő Isten Országát, ma pedig a közösségteremtő eszközeit, az újságot az elektronikus híryanagyot szánja e célra.

Negyedszázados egyházmegyénkben az egyik legszebb kezdeményezés volt a „Mozgó Népfőiskola”. Hetente kétszer mikrobusszal és három személykocsival kiszálltunk a városból egy-egy művelődési házba, régi moziba.

Ingyen, két-három órát töltöttünk a telt ház előtt. Volt ott muzsika, okos szó, személyes kérdés-válasz. Gyönyörű volt, aztán tönkretette a politika, meg a népecségyezés. Küszködünk most is, táborokkal, találkozókkal, bálokkal és zárandoklatokkal. Nagyszerű témák ezek is a megújuló Spiritusban.

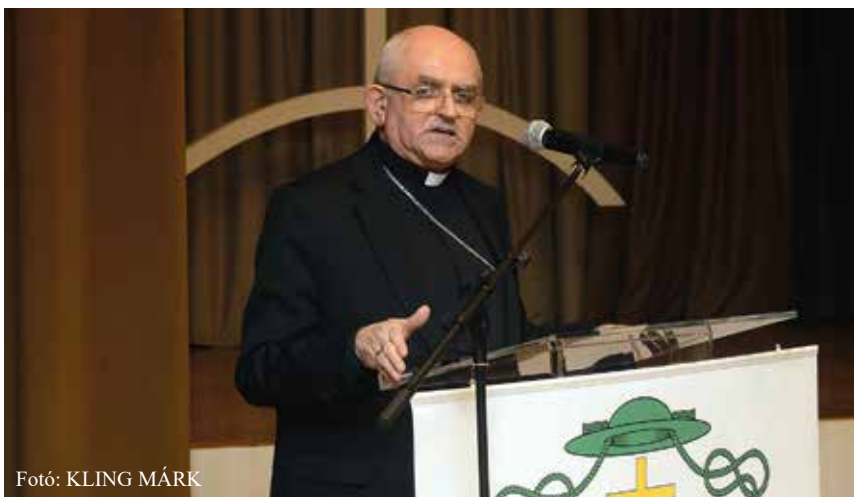
A lényeg, hogy ne maradjunk bezártak, ahogy Ferenc pápa mondta, mert abba belebetegszünk. Az eddig megjelent újságjaink is az élet jeleit kínálták. Áldottak, akik írták, ezek után még inkább így legyen!

BALÁS BÉLA
nyugalmazott megyéspüspök

Ebben az újévben jó lenne többször is leülni az egyházunktól magukat távol tartókkal és meghallgatni őket. Meghallgatni és meghallani, hogy miért is döntöttek így. Építenék a találkozás kultúráját és katolikusok lennének a szó egyetemes értelmében. Varga László kaposvári megyéspüspök üzent így január 1-én a facebookon, s e bejegyzését – ősz óta minden eddiginél többen –, 17989-en osztották meg. E tény maga a főpásztor közölte a KÉSZ kaposvári szervezetének egyik rendezvényén, ahol a keresztény értelmiségiek szerepéről, felelősségéről és a 25 éve alapított egyházmegye ez évi, közösséget megmozgató, grandiózus terveiről beszélt. Aki ismeri Laci atyát, az tudja, hogy már papsága kezdetén is magáénak érezte a szerzetes paptanár, Mihályi Gilbert szándékát: „Új módon vagyunk egyház.”

Püspökként is ezen az úton marad; jóllehet, felvetései, léleknyitogató, lelkiismeretünket „felpiszkáló” gondolatok nem mindig tetszenek a hétköznap pogány életet élő „vasárnapi keresztényeknek”. Maga mondta ki: el kellene dönteni, hogy valóban hirdetjük az Örömhírt, vagy egy zárt elit klub tagjai maradunk-e. Keresztelésekor kapott kiválasztottságunkat és küldetésünket csak akkor teljesíthetjük, ha az előbbi

Hitből örvendező remény

Fotó: KLING MÁRK

mellett döntünk. A keresztény értelmiségiek akkor lendíthetnek a társadalmon, ha evangelizálnak, másokért és másként szervezik életüket. Az erőszak kultúrájában a személy iránti gyengédség és tisztelet már nagyjából evangelizáció, ha ezt az egyháztól távol lévőkké tesszük. A türelem terén is bőven akad tanulnivalónk, mint ahogy az irgal-

masság testi és lelki cselekedeteinek rendszeres gyakorlásából is bátran vehetnénk tanórákat. Persze ehhez a hazugság létformáját fel kell számolni, hogy hiteles legyen a hitünk, mert a hitből örvendező remény fakad, amely képes megváltoztatni a világot.

Csak az a kérdés, akarjuk-e?

LŐRINCZ SÁNDOR

Kegyelemeszköz a kezünkben

A szeretetbe neked is bele kell hálnod...

Nem tudom, volt-e már gyászélményed, amikor egy számodra kedves és fontos családtagot, rokont, barátot, ismerőst kellett eltemetni. Gondolj arra a fájdalomra, amit akkor éreztél, amikor eltemetted a szeretett személyt! Isten a fiát gyászolja most. Az Atyaisten áldozatul adta Őt érted, értem, mindegyikünkért, mert ez volt az ár, ez volt a díj, hogy az emberiség visszataláljon az örök atyai házba.

A szeretet drámája és dilemmája: az Atya halni küldi a fiát, hogy megmentse a fiakat. Az örök Atya halni adja a legdrágábbat, hogy sokakat megmentsen általa. Az örök Atya halni adja a fiát, hogy legyen feltámadás, hogy éljen benned itt és most a remény, hogy Isten él, hogy a halál után van folytatás. Jézus kereszthalála a válasz, ez ad értelmet a szenvedésnek, ebben nyeri el végső értelmét a létezésed. Krisztus kereszthalála a válasz, mely összeköt egét és földet, embert-embert, Istent és embert. Krisztus kereszthalála a válasz; a szeretet tette. Ebből érted meg igazán, mennyire szerette Isten az embert...

Isten belehalt a szeretetbe. Nemcsak a felszínen szeretgetett, cirógatott, babusgatott, dédelgetett, míg az kedves, kellemes, hanem a halálig szeretett. Mi következik ebből? Mire hív meg Isten? Arra, hogy vállalj a szeretethalált! A szeretetbe neked is bele kell hálnod, nemcsak ideig-óráig kell adnod, nemcsak addig, míg az kellemes, kényelmes vagy hasznos. Teljesen át kell adni magadat a szeretetnek. Légyen az család, baráti vagy rokoni kör, iskolatárs, munkahely, vagy bármi szolgálat, ami hasznos. Mert ahova állított téged a háromságos isteni személy, ahova öntöd életed kegyelmét, amilyen szolgálatot, s akiket rád bízott, akiket neked adott..., az irántuk való szeretetbe neked is bele kell hálnod. Nemcsak felszínen, a mélységig kell szeretni. Csak így van értelme a létnek. Választhatasz, megteszed-e, vagy talán mégsem. De ha értelmesen akarsz élni, akkor a szeretet ajándékát meg kell értsed, a szeretet pedig lényegét tekintve adakozó. Adni akar; önmagát, mindent, létezését, a szeretet

titkát, s ha valóban érted, akkor ezen a kereszten életet kell adni, mindennap belehalva a szeretetbe.

A búzaszem halálának dilemmája ez. Kispórolhatod magad a földből; mondhatod, hogy nem, nem vegyülök el, nem halok meg a kereszten, de akkor meddő és tartalmatlan, s talán felesleges a léted. A szeretet dinamikája és dilemmája is ez: akiket szeretsz, azokért az életedet is odaadhatod. Ne vonakodj semmi áldozattól azokkal szemben, akiket szeretsz, ne magadat nézd és a kényelmedet, ne önző módon tekints a mába, hanem csakis az üdvösség távlatában szeress és adj! Így simulsz bele Isten tenyerébe, így simulsz bele az üdvösség rendjébe, így lehetsz egy Isten tervével.

Életed a szeretet, a szeretet jele a kereszt. Ezt az összefüggést meg kell sejtened. Életedet a kereszten kell befejezned, belehalva a szeretetbe. Nyitva az ég, hallatszik minden kérés. Hittel és bizalommal kérj, semmi sem lehetetlen annak, akiben él a hit és a remény. Ha hiszel, a kövek beszélnek, a fák gyökerestől a tengerbe érnek, ha hiszel, a hegyek megindulnak... Minden lehetséges annak, akiben fogyatkozás nélküli a hit. Ezért kérd a hit kegyelmét, mert a mindenható Isten megajándékoz téged azzal, hogy minden kérésedet teljesíti.

Ne félj, csak higgy! – ez a motónk. Jézus azt mondja, a testvérét, Lázárt gyászoló Mártának, minden lehetséges annak, aki hisz. A hit kegyelemeszköz a kezében, melyet Isten adott, és nem vonja vissza soha. Higgy tehát Isten ígében! Kérj, sokat kérj, hisz nyitva az ég és várják a kérést odafönn!*

DR. RUMSZAUER MIKLÓS
(Kaposvár)

VIII. állomás: Jézus találkozik a síró jeruzsálemi asszonyokkal

Fotó: DR. BERTA GÁBOR

**A fenti elmélkedés egy 2013-as međugorjei zarándoklaton hangzott el a krizseváci keresztút tizenkettedik stációjánál. (A szerk.)*

„Jobbá szidni senkit sem lehet,
csak jobbá szeretni”

Életműdíj Somos atyának

Somos László kaposfői esperes-plébánost, általános püspöki helynököt köszöntötték január 8-án a kaposvári városháza dísztermében, akit a Józsolgálat-díj életműdíjasává választották tavaly. A díjazottakról készült szabadtéri vándorkiállítás Kaposvárra érkezett, s a Kossuth téren volt megtekinthető január végéig.

A Józsolgálat-díjat azért hozták létre, hogy az emberek a díjazottak személyén és munkájának bemutatásán keresztül bepillantást nyerjenek a szociális munka világába, a rászorulóknak mindennapjaiba. A 2016-ban alapított díjra már az első évben 522 jelölés érkezett: idősotthonokból, árvaházakból, szegény családoktól, döntően a jelöltek saját környezetéből. Ezután a jelöltek közül a díjazottakat a hét nagy hazai segélyszervezet képviselőiből álló szakmai zsűri választotta ki.

Példamutatással a fiatal generációkat is érzékenyebbé kell tenni a társadalmi problémákra, – hangsúlyozta Twickel György, a Józsolgálat-díjat kiadó Twickel-Zichy Mária Terézia Alapítvány kuratóriumának elnöke. Grófnő édesanyja emlékére alapította a díjat, aki a hajléktalanságot segítette. Az idén is 10

millió forintot osztanak szét a díjazottak között, a jelöléseket január végéig várják.

A kiállítás-megnyitón Szi-ta Károly, Kaposvár polgármestere az életműdíjas Somos Lászlót méltatta. Nem vár arra, hogy betoppanjon hozzá egy nehéz sorsú ember, hanem elébe siet – fogalmazott róla. Hozzátette: büszkék arra, hogy ma is felfigyel a somogyi példákra.

Somos László atya szerint a csapatát, a munkatársait illeti az elismerés. Visszatekintve elmondta: 1991-ben szentelték pappá, és 23 éve szolgál Kaposfőn. Azóta foglalkozik romák pasztorációjával. – Amikor odakerültem, láttam, hogy mennyi szegény, hátrányos helyzetű gyermek és felnőtt él a településen – mondta Somos László. – Nekem, mint katolikus papnak a kötelességem segíteni, hogy beintegrálódjanak a társadalomba. Tanodát nyitottunk, az anyáknak baba-mama klubot, a felnőttek ügyes-bajos dolgait intézzük.

A Somos atya által létrehozott Szent Erzsébet Alapítvány tanárokat, szociális munkásokat alkalmaz. Somos László az életműdíjhoz kapcsolódó anyagi juttatást egy rászoruló, négygyermekes család házvásárlására fordítja.

(Forrás: Somogyi Hírlap, 2018. január 9., kedd)

Fotó: KOVÁCS TIBOR

Városi díjeső a Szivárványban

A kaposvári Szivárvány Kultúrpalota adott otthont a január 23-i, városnapi ünnepi közgyűlésnek, ahol elismeréseket nyújtott át Szita Károly, Kaposvár Megyei Jogú Város polgármestere. A Pro Urbe-díjasok között köszöntöttek többek között *Nyéky Kálmán* atyát, a kaposvári Szent Kereszt-templom és Kaposszerdahely plébánosát, az egyházmegye családreferensét, aki papi és közéleti munkájáért vehette át a kitüntetést.

Öt iskola huszonhárom osztályának diákjait tanítja

Arany Rózsafüzér Díj a hitoktatónak

Pusztainé Takács Erika azon ritka emberek közé tartozik, aki már gyerekként tudta, mi szeretne lenni felnőtt korában. Ő már általános iskolásként is hivatására készült. Első osztályosként is azt tette, amit napjainkban: gyerekeknek mesélt bibliai történeteket. Akkoriban még nem nézték jó szemmel. Az iskolaigazgató Erika édesanyjával közölte, hogy a népköztársaság elveit valló iskolában ilyesminek nincs helye. A kis hitoktató akkor megígérte, hogy csendben marad, ám hozzátette: nem örökre. Állta is a szavát.

Gyerekkori álmának megvalósítása elsősorban a nagymamának köszönhető. Ő ugyanis pedagógusként negyven évig egy egész falu kulturális életét szervezte. Mindeközben szemet hunytak a felett, hogy „titokban” átjár a szomszéd faluba misére.

– Sok dolgot tanultam tőle, amit a munkám során hasznosítok, mint például karácsony előtt a pásztorjáték betanítását. A Szentlélek szintén mindig velem van, és ezt a hivatást nem tudnám a férjem háttérte-

vékenysége nélkül a jelenlegi intenzitással végezni – mesélte Pusztainé Takács Erika.

A kezdeti lökést az adta meg számára, hogy érettségi után nem nyert felvételt oda, amit megjelölt.

– Elvégeztem a „Hajszoló”-t, ami akkoriban egy országos katolikus ifjúságvezető képzés volt. 1993-ban már „mindenki” hittanra szeretett volna járni, kellett a hitoktató. Három órában hittant tanítottam.

Kaposvár Szolgálatáért-díjban részesült a fogycatékos gyermekek fejlesztése érdekében végzett kiemelkedő munkájáért, közösségi tevékenységéért *Horváth Zoltán*, a Bárctzi

Gusztáv Általános Iskola és Módszertani Központ tanára, a kaposvári Szent Imre-templom énekes-gitáros csoportjának vezetője. Több évtizedes, példamutató oktató-nevelő munká-

jáért, a tehetséggondozás terén végzett kiemelkedő teljesítményéért *Várnai Károly*, a Táncsics Mihály Gimnázium nyugalmazott tanára, az intézmény egykori igazgatóhelyettese,

a Spiritus és számos más kiadvány és kötet tördelőszerkesztője ugyancsak Kaposvár Szolgálatáért-díjban részesült.

Szeretettel gratulálunk mindhármójuknak! L. S.

tam, miközben egy ma OKJ-s-nek nevezett népművelő képzésre jártam. Még mindig hordom azt a kabátot, amit az első fizetésemből vettem huszonöt évvel ezelőtt. Egy idő után kevésnek éreztem a tudásomat, és néhány kaposvári társammal felvételizni mentünk a pécsi Hittudományi Főiskolára. Négyen indultunk útnak egy Trabanttal. A gyakorlatok alatt tanítottam kertvárosi tehetősebb családok gyermekeit és sérült fiatalokat is... – mesélte Erika, aki jelenleg a Szent Margit-Szent József Plébánia vezető hitoktatója. A gondviselés érdekesen alakította az oda vezető útját. Minden mozzanatot összerakomponált az égiek.

– A kaposvári Szent Imre-templomban „nöttem fel”, ahogy dr. Rumszauer Miklós atya is. Onnan ismertem őt. A tizennyolcadik születésnapomon szentelték pappá. Amikor a Szent Margit-Szent József plébániára került, egyszerűen megkérdeztem tőle, hogy nincs-e szüksége egy hitoktatóra. Ennek már tizenöt éve.

Erika nagyon összetett munkát végez. Vezető hitoktatóként tárgyal az iskolákkal, kérelmek, adatlapok alapján összeállítja a gyerekcsoportokat... Koordinálja a többi hitoktató munkáját és őt iskolában tanít, huszonhárom

osztályban. Am hitoktatói tevékenysége azonban nem csak az iskolai oktatásra terjed ki.

– Amikor édesanya lettem és gyermekeimnek túl hosszúnak és kevésbé érthetőnek bizonyult a prédikáció, végig gondoltam, hogy valójában mi is a célunk. Az, hogy minél több gyermek maradjon a templomban. Ezért a mise első részét a gyerekekkel az altemplomban töltjük, ahol az ő nyelvükre lefordított igeliturgiát tartunk. Énekelünk, imádkozunk, és a szentírási részeket „gyereknyelvre” fordítjuk nekik. Ezek gyakran interaktív foglalkozások.

Interaktív foglalkozások kapcsán egy öt évvel ezelőtti képzésnek köszönhetően lányoknak is tart felvilágosító foglalkozásokat. Ez elsősorban a szülőknek segítség kommunikálhatóvá tenni lányuk felé a serdülőkori testi és lelki változásokat. A „Ciklus Show” elnevezésű programban a szülői estet követő napon 15-20, legalább negyedikes lánynak tartják egyszerre az öt órás foglalkozást az iskolák kérésére, nagy sikerrel. Erika Jelenleg a „Pure” elnevezésű képzésre jár, amelynek előadásai kapcsán középiskolás lányokhoz szól majd, de a felnőtteknek tanácsokkal tud szolgálni kapcsolatépítő tréningek segítségével.

– Ugyancsak öt éve, egy Esküvő Kiállítás kapcsán jött az ötlet, hogy miért ne jelenhetnénk meg ott egy olyan standdal, amely az egyházi esküvőt népszerűsíti. Ezzel a gondolattal csaknem egyszerre alakítottuk a Házasság Hete kaposvári programjait, amelyek kapcsán egy szerelmes kalandtúra szervezője lettem. Ezt, azóta én koordinálom. Az idei kalandtúrára még jelentkezhetnek párok: előre megadott feladatokat kell teljesíteniük, természetesen együtt – mondta a hitoktató, aki a tanév végzetével, még mindig nem pihen, a szülők válláról egy hétre leveszi a gyermekelhelyezés terhet, amíg ők dolgoznak...

– A gyerekekkel kapcsolatos munkám során a legfontosabbnak a közösség létrehozását tartom, mert annak van megtartó ereje. Kamaszkorban, amikor gyakran megkérdőjeleződik a gyermekben a családból hozott dolgok jelentősége, a kortárs csoportnak nagy jelentősége van a hit kérdésében is. Nem mindegy a társaság összetétele.

Minden évben szervezünk nyári napközis tábort, amelynek keretében kézműveskedünk, ellátogatunk a Meistro Lovastanyára, akadályversenyt tartunk, és egy napot a Virágfürdőben

töltünk el strandolással. Minden nap van hitoktatás, a tábort pedig szentmisével zárjuk – mesélte gyerekek között szerzett élményeit Erika.

A legutóbbi szentmisén bérmálás volt, amelyen Varga László megyéspüspök is részt vett. Dr. Rumszauer Miklós atya ezen alkalommal Arany Rózsafüzér Díjjal jutalmazta eddigi tevékenységét. Erika elmondta: Nem számítót az elismerésre, mert nem önkéntesként dolgozik, csak teszi a dolgát, ami a munkaköri leírásában szerepel.

– Ugyanakkor érzem, hogy ez az elismerés jelzése annak, hogy megerősítsenek abban, hogy szükségük van rám. A férjem nagyon sokat vállal, nélküle nem menne – a hitoktató továbbra sem ül majd ölbe tett kézzel újabb tervei vannak.

– Augusztus végére egy lelkigyakorlatot szervezünk azoknak a nőknek, akik elvesztették magzatukat, és novemberben az abortuszon átesetteknek segítünk lelkileg. Fontos lenne, hogy az elvesztett magzatokat személyként kezelhessék, ezért lelki gyógyulásukat elősegítve tervezzük egy emlékhely létrehozását.

TURBÉKI BERNADETT
(Kaposvár)

A Sonline cikke alapján
Fotó: LANG RÓBERT

Ferenc pápa: Magyarországnak meg kell őrizni nemzeti identitását és kultúráját

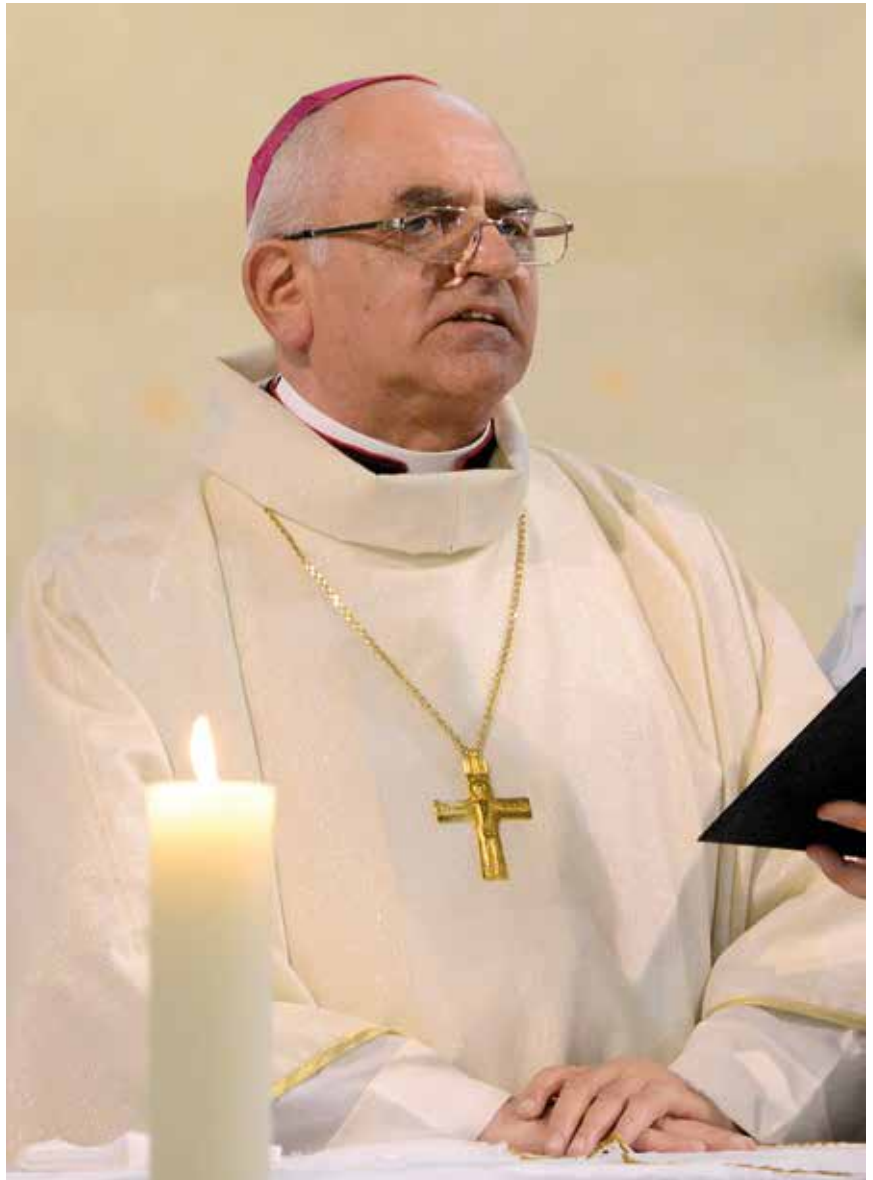
Az apostolok küszöbénél

Az „apostolok küszöbénél” általában ötévenként jelennek meg egy-egy ország főpapjai, hogy számot adjanak egyházmegyéjük állapotáról, a magyar püspököket azonban legutóbb kilenc éve fogadta XVI. Benedek pápa.

A november 20-án kezdődő látogatás alaphangulatát a hétfői, Ferenc pápával való, protokollmentes találkozás alapozta meg. A püspöki kar tagjai nagy kört alkotva foglaltak helyet a katolikus egyházfő körül, aki rendkívüli nyitottsággal, figyelemmel és derűvel volt jelen a csaknem kétórás beszélgetésen. Csakúgy, mint a püspöki kar, akiknek tagjai a kezdetől fogva otthonosan érezték magukat a szentatya társaságában, hiszen Szentlélektől áldott kérdezz-felelek zajlott. Ferenc pápa elmesélte: még Buenos Airesben kapott egy képet a magyar szerzetesnővérektől, amelyen Jézus maga megy fel a keresztre. Ezt az alkotást mindig maga elé teszi, amikor különösen nehéz helyzetbe kerül, s így imádkozik.

A kaposvári főpásztor mindenekelőtt megköszönte, hogy a szentatya kezdeményezésére megtartották a szegények első világnapját, majd megosztotta abbéli örömét, hogy az elmúlt három hét alatt mintegy száz önkéntes jelentkezett szolgálatra a Kaposvári Egyházmegyében megvalósuló Irgalmasság Háza „projektre”, amelynek lelki hátterét a havonként ismétlődő lelki nap: egész napos szentségimádás és böjt adja.

Ferenc pápa erre egy Bravó!-val reagált, majd László püspök szólt a szabadító imaszolgálatról, a krízisben lévők folyamatos támogatásáról, s a prevenció jelentőségéről. A kaposvári

főpásztor megköszönte a Vatikán által elindított, s a kúriát érintő reformot is, majd megkérdezte: Hogy bírja mindezt a szentatya?

Nagy derűtség fogadta a kérdést a teremben, s Ferenc pápa így válaszolt:
– Nem strukturális változtatásról van szó, hanem megtérésről.

Szóba került, hogy a rendszerváltás előtt a Magyar Katolikus Egyház

erőforrásnak tekintette a nyugatot, ám azóta már megváltozott a vélemény a nyugati világról. A szentatya megjegyezte: Keletről érkezik a lux, a fény, nyugatról pedig a luxus; mindennek megromtója, a mérges gyökér, a pénz, a globalizáció. Természetesen szóba került a migránsok helyzete is. László püspök fülének is jólesett Ferenc pápa véleménye. Nem a korlátok nélküli

befogadás a cél; Magyarországnak meg kell őrizni nemzeti identitását és kultúráját – nyomatékosította a szentatya.

A papszentelésekről, a családok helyzetéről, az egyre nagyobb számú világi segítők bevonásáról is szó esett az oldott hangulatú találkozón, amelynek végén a magyar főpásztorok közösen imádkoztak a pápával, majd a szentatya kézfogással köszönt el mindenkitől. Amikor megszorította a kaposvári megyés püspök kezét, mosolyogva azt mondta: el ne felejtse a prevenciót!

A hét további részében valamennyi püspök meglátogatta a vatikáni államtitkárságot, valamint a püspöki, a papi és a hittani kongregációt. Mint ahogy arról Varga püspök beszámolt: mindenütt kíváncsiak voltak a püspökök véleményére, és felajánlották további együttműködésüket. Több alkalommal is szóba került az oktatásügy. A Vatikán munkatársai meglepődtek, hogy az egyházi intézmények mellett az az állami fenntartású iskolákban milyen nagy arányban tanulnak a diákok erkölcsant és hittant. Ezt is megköszönték a püspöki kar tagjainak.

Ima az egyházmegyéért

A május 13-án tartott kaposvári püspökszentelésen és -beiktatáson Varga László a Szűzanyának ajánlotta fel a Kaposvári Egyházmegyéét. A főpásztor a mostani „ad limina” látogatáson is imádkozott Máriához, hogy óvja-védje papjait, az egyházmegye híveit, az egyházi intézmények munkatársait, s arra kérte a Szentlelket, lobbantsa lángra a szíveket, hiszen az evangélium hirdetése lendületbe hozza a világot.

Mise a magyar kápolnában

A püspökök együtt miséztek a Szent Péter-bazilika magyar kápolnájában, de a Lateráni főszékesegyházba és a Santa Maria Maggiore-bazilikába is ellátogattak. A záró szentmisét a falakon kívüli Szent Pál Bazilikában mutatták be. Találkoztak a Collégium Germanicum-Hungaricumban tanuló magyar kispapokkal, papokkal, valamint a Pápai Magyar Intézet munkatársaival, és fogadta őket Habsburg-Lotharingiai Eduard, Magyarország szentszéki nagykövete is.

Pápai áldás az Eucharisztikus Kongresszus keresztjére

A vatikáni látogatáson részt vett a korábban Kaposfüreden szolgáló plébános, Fábry Kornél atya, az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus főtitkára is. A még a 2007-es budapesti városmisszió alkalmából, a sajnos már elhunyt Ozsvári Csaba ötvösművész által készült, bronzborítású tölgyfa kereszt történetéről, valamint szimbolikájáról Erdő Péter bíboros, prímás beszélt, majd megkérte Ferenc pápát, hogy áldja meg a közeljövőben a Kárpát-medencében missziós útra induló, ereklyetartóként is funkcionáló keresztet. A szentatya örömmel tett eleget a kérésnek. A műves alkotás növényi ornamentikája egyébként a magyar honfoglalás-kori ötvösség motívumkincsét eleveníti fel. A kereszt középpontjában lévő Szent Kereszt ereklye körül a levelek fordulataiban magyar szentek és boldogok – köztük Szent Márton, Boldog Gizella, Boldog Romza Tódor, Boldog Apor Vilmos, Boldog Meszlényi Zoltán – ereklyéi találhatók.

LŐRINCZ SÁNDOR (Kaposvár)

Az egyház arca 2.0

Az egyház arca mennyire az én, a mi arcunk?

Az arc kifejezi a lelket. A Lélek kéri az arcunkat – hangzott el egy beszélgetésben. Fontos gondolatok. Ahogy azok is, amelyek arról szólnak, hogy Isten szava dinamikus, élő valóság. Őt megkérdezni, vele megbeszélni „közös dolgainkat”, emberi egzisztenciák fontos alapértékeit, reflexióra ösztönöz. Azt a valóságot építi, amelyben megőrizni és folytatni lehet. Ahol nyílt formában fogalmazhatók az eltérő nézőpontok, ahol új összefüggések tárulhatnak fel és erősödhetnek. Épülhetnek hidak, összekötők: hívő és nem hívő (persze kérdés, hogy van-e nem hívő ember?), a „maga módján

Heidl György vallástörténész

vallásos” és a merész, tabuk nélküli kérdéseket megfogalmazó emberek között. Ahol érdeklődés és kíváncsiság van egymás iránt, és nyitottság az ismeretlen, megfejthetetlen felé. Ahol

keressük azokat a pontokat, amely köré megfogalmazhatók az egyház üzenetei: „kifelé” és „befelé” is.

Ezt a tartalmat szolgálják ezek a fórum-és előadássorozatok is, ahogy számos más

esemény az egyházmegyében, a püspökségen.

A 2.0 gyűjtőnév olyan irányultságot jelent, hogy a tartalom egy része közösen készül. A jelenlévők közötti párbeszéd, a gondolatok

A szavak

„A szavak ablakok vagy falak.–
Elítélnek vagy felszabadítanak.–
Célom úgy szólni és úgy figyelni,–
ami mindenkinek a szeretetet jelenti.”

(Ruth Bebermeyer)

Próbálok az erőmet arra összpontosítani, hogy megértsem mások tetteit. Ehhez mozgósítom természetes együttérzésemet, s kívül rekesztem a kritikát. A szavakba kapaszkodva indulok el, de hamar szembesülök vele, mily keveset mondanak el a valóságról. Sokszor eltévedek a kapcsolatok kommunikációs útvesztőiben, de bízom benne, hogy megtalálom a kulcsot azokhoz, akik fontosak nekem.

Ha szólsz:

Lehet, hogy rosszul fogalmazol, s nem tudod kimondani önmagad. Lehet, hogy a kifejezést nem találod, s nem tudod lefordítani a szívedben feltörő érzést.

Ha nem szólsz:

Lehet, hogy a felém forduló kedvességedet elutasításra és haragra váltottad fel, mert megütöttelek valamilyen meggondolatlan, el nem talált szavammal.

Lehet, hogy egy tőled távol álló tettem háborított fel, s most a szavak megvonásával büntetsz engem, mert nem vagyok rá méltó a mércéd szerint, hogy kapcsolatban maradjak veled.

Mondd, mit tegyek ilyenkor?

Emlékeztethetnélek arra az időre, amikor felém fordulásod közben lassan, szinte észrevétlenül egy hullámhossz épült ki, amelyen keresztül jártunk oda-vissza, értettük egymás nyelvét.

Hogy mondjam el magamat neked ilyenkor, milyen magyarázatot adjak arra, hogy gondolataim mások, mint a tied, s hogy nem tudok megfelelni a világnak, s benne neked sem, mert egyedinek s megismételhetetlennek születtem?

Hogyan lépjek akkor kapcsolatba veled?

Szeretném úgy adni önmagam, hogy ne bántsalak meg, hogy gazdagíthassam az életed. Szeretném elmondani az érzéseimet, milyen fontos vagy nekem. Tetteid talán jók s előrevisznek, talán rosszak, és elvisznek a belső békédtől, mert talán még tanulnod kell valamit... Én is így vagyok veled!

Kérem az Urat, hogy ne jusson eszembe az ítékezés. Lássalak mindig szépnek a tetteidtől függetlenül (mert valójában az is vagy), csak néha mindketten eltévedünk a közlés változatos világában. Kérem, hogy értsd meg a különbségeinket. Azt, hogy más közegben élünk, s

megosztása, kérdések megfogalmazása együtt töltik ki azt a keretet, amelyet a szervezők biztosítanak. Párbeszédre hívnak, ami nem egyszerű szóbeli információ-közlés, sokkal inkább lehetőség a meghallgatásra és a meghallásra.

Először 2016 szeptemberében, a Szakrális Művészetek Hete esemény-sorozat adott helyet a rendezvénynek. A kerekasztal-beszélgetésben az fogalmazódott meg, hogy

az egyház arca szép és fiatal. Meg ráncos és szenvedő. Egyszerű és dicsőséges. És hogy szükség van a folyamatos párbeszédre, a találkozásokra, az együttlétre. Az esemény résztvevői: Gombos Péter, Lőrincz Sándor, Simonné Pallós Piroska, dr. Rumszauer Miklós, Vedres Csaba, és az est házigazdája, Varga László atya, az első lépéseket tették meg – a folytatás reményében.

TOLNAI MÁRIA

Fotó: KLING MÁRK

mások vagyunk. Tudd, hogy nem lehet összehasonlítani és egyensúlyba hozni még szavakkal sem. Csak kimondani lehet és befogadni. Ha nyitott vagy rá, sikerülhet.

Én odaadom a bizalmamat neked, mert nincs másom. Kiszolgáltatom magamat veled, vállalom, ha megsebzelsz. Nem akarom, hogy egyetérts velem. Ha engedsz szólni, az elég nekem.

A távolság sohasem lehet elválasztó vonal, mert a tér határolja be, ami legyőzhető. Az idő is relatív, mert a jelen pillanatban benne nyugszik a múlt és a jövő.

Szakadékot mi támaszthatunk, ha kidobjuk egymást az életből valamilyen ok miatt. Teljes szabadságban állsz, mindenkor megteheted. Az elvesztés fájdalma mindenkor azé, aki jobban szeret.

Azt ne feledd: tetteinkkel és szavainkkal közlünk valamit a világnak magunkból, de sohasem vagyunk azonosak veled! Csak töredék, csak egy cserépdarab, melyet kiteszünk a világ elé. Amikor a megnyilvánulásom hat rád, tudd ezt! Figyeld a szándékot, a mélyben levő gyökereket – ami lehet, hogy nem szólal meg, de ott van kimondatlanul!

Ha megtalálod, talán a legközelebb akkor állsz hozzám.

H. MOLNÁR KATALIN

PROGRAMOK

A 2017/18 év terveit is a kezdetek szándékai inspirálták. Tervezett témáink közé olyan alapértékeket vontunk be, amelyek – reményeink szerint – mindenki számára megszólító erővel bírnak:

Ez Te vagy, Uram? Látható és láthatatlan hajléktalanságaink.

Időpont: 2017. szeptember 20.

Meghívott vendég: Vecsei Miklós – Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Az emberi és isteni szeretet logikája

„Szeresd felebarátodat, mint önmagadat” Mk 12,31

Meghívott vendég: Heidl György vallástörténész

Időpont: 2017. november 29.

-ban találkozhatunk:

Kegyelem és irgalom

„Legyetek irgalmasok..., ne mondjatok ítéletet senki fölött” Lk 6,36-37

Időpont: 2018. január 24.

Meghívott vendég: Vedres Csaba, zeneszerző.

Igazság-igazságosság

„Az igazság szabaddá tesz benneteket” Jn 8,32

Időpont: 2018. március 28.

Meghívott vendég: Fábry Kornél, az Eucharisztikus Kongresszus főtitkára

Boldogmondások és az emberi valóság világa

„Boldogok a...” Mt 5,1-10

Meghívott vendég: Horváth Olga apátnő – Ciszterci Nővérek Monostor (Nagymaros)

Időpont: 2018. május 23.

Az előadások felvételre kerülnek, és meghallgathatók a kaposvar.egyhazmegye.hu honlapon.

Betegek világnapja Marcaliban

A világegyházban február 11-én tartják a betegek világnapját, melyet Szent II. János Pál pápa rendelt el elsőként 1992-ben. Azóta minden esztendőben, a lourdes-i jelenésének évfordulóján, így évről-évre Marcaliban is mindig megünnepelik.

A szombat esti, valamint a vasárnapi szentmiséken Kiss Iván c. prépost, esperes-plébános ismét kiszolgáltatta a betegek szentségét az idős és beteg híveknek.

Összesen mintegy 150 ember részesült lelki támogatásban, amely a betegek elviseléséhez nyújt segítséget.

Azok az idős emberek részesülhetnek ebben a kegyelemben, akik gyóntak és áldoztak, hosszú ideje valamilyen betegségben szenvednek, vagy elmúltak 60 évesek. Évente azonban

csak egyszer lehet felvenni ezt a szentséget.

A vasárnapi szentmisén, a plébániatemplomban Pántics Luca gimnazista elszavalta Óbecsey István: Szeressétek az öregeket! című versét. Közreműködött a Fény Gyermekei Zenekar.

Kép és szöveg:
KISS KÁLMÁN
(Marcali)

Kábulatból az ébredésig...

Fájdalmunkban, kétségbeesésünkben, tehetetlenségünkben rögtön Istenhez fohászkodunk, még akkor is, ha egyébként soha nem gondolunk rá. Ha tragédia történik környezetünkben, családjunkban, önkéntelenül felkiáltunk: hogyan engedheti meg Isten, hogy ilyesmi megtörténhessen?

Napjaink embere nagyon eltávolodott Istentől. Az élet habzsolása mellett, hogyan is jutna ideje arra, hogy pár percet imádsággal, elmélkedéssel töltsön, hogy megköszönje mindazt, amit a Teremtőtől kapott? Sokuknak meg sem fordul a fejében, hogy isteni adományként gondoljanak az otthonukra, a munkájukra, az anyagi jólétükre, az egészségükre. Érthető, hisz a reklámok azt sulykolják a fejükbe, hogy mindent megkaphatnak, amire csak vágynak, mert „megérdemlik”.

Szomorúan tapasztalom, hogy vásár- és ünnepnapokon szinte üresek templomaink. Valamikor elképzelhetetlen

lett volna, hogy a karácsonyi éjféli misén üres padosorok ásitózzanak, de már ezt a szégyent is megértük. Mivel jobbra csak az idősek keresik fel az Isten házát, haláluk után, érthetően, nincs utánpótlás a templomba járók sorában. A temetések száma messze meghaladja a keresztlőkét. Fiataljaink egy része nem köt szentségi házasságot, nagy része pedig élettársi kapcsolatban él. Igaz, így könnyebb új kapcsolatot létesíteni, ha a régi már terhessé válik, miközben senkit nem érdekel, hogyan éli meg mindezt a felelőtlen kapcsolatból született gyermek. Egész életemben biztos támaszom volt szüleim és nagyszüleim példája, a családom, mely mindenkor keresztény értékek szerint élt. Milyen példát követhet egy mai gyerek? Csoda, hogy oly sokuknak rossz vágányra siklik az élete?

Míg fiatal az ember, azt hiszi, lehet Isten nélkül élni. Aztán jönnek a gondok, a bajok, és nyomban tudja, kihez fohászkodik. Csodálatos módon Isten mindig meghallja a kérő szót, s a bűnös emberét tán a leghamarabb, de ha nem kéri, nem avatkozik közbe. Nem erőszakolja ránk áldását és védelmét, ha viselkedésünkkel egyértelműen arra szólítjuk fel, hogy hagyjon békén minket. Sokszor milyen könnyedén vetjük

Hittanos farsang az X-házban

Február 10-én délután 1 órától az X-ház nagytermében farsangi bált rendeztek a marcali hittanos gyermekek részére. A teltházás rendezvényre mintegy 100 diák jött el, többen a szüleikkel, vagy nagyszüleikkel együtt.

Az alsó és felső tagozatos tanulókat Kiss Iván c. prépost, esperes-plébános köszöntötte, aki örömmel említette, hogy már régi hagyománya van az igen népszerű jelmezes bálnak. A Katolikus Egyházban a hamvazószerda előtti időszak még a vidámságé, majd utána következik a nagyböjt, a húsvétra való felkészülés ideje. Majd minden résztvevőnek jó szórakozást kívánva megnyitotta a mulatságot.

Ezután a hitoktatók irányításával és az egyház-

község fiataljainak közreműködésével megindult a jelmezes verseny, ahol különféle ötletes maskarák vonultak fel, de voltak önálló csoportos produkciók is. A szülőkből verbuvált zsűri nehéz helyzetben volt, de végül a leleményes megoldásokat díjazták. Az eredményhirdetés és a

nyeremények átadása után még tovább fokozódott a hangulat közös énekléssel, fánkevő-versennyel, valamint olyan ügyes ségi játékokkal, mint például a székfoglaló vagy a limbó. Végül tombolasorsolással zárult a rendezvény, melyen különféle ajándékokat, köztük édességeket, írósze-

reket, füzeteket, játékokat sorsoltak ki.

A legnagyobb érdeklődést mégis talán a fődíj – egy nagyobb plüssmaci – iránt mutatták a gyermekek, melynek egy kislány lett a boldog tulajdonosa.

Szöveg és kép:
KISS KÁLMÁN
(Marcali)

ki életünkben Istent, maradi zagyvaságnak tartva nekünk küldött üzenetét. Gondolkodás nélkül hiszünk a médiának, ugyanakkor megkérdőjelezzük a Biblia tanítását. A világhálón szabadon áramlanak az erkölcsstelen, durva, vulgáris dolgok, miközben az Istenről szóló beszédet mellőzik az iskolákban, a munkahelyeken. Valamikor természetes volt, hogy minden ténykedésünket Istennek ajánlottuk, legyen az bármi jelentéktelen apróság. Bizonyíték rá a félévszázados, megsárgult iskolai füzetemben ma is olvasható mondat: „Isten nevében kezdem el”.

Elgondolgom olykor a Teremtő irántunk tanúsított végtelen türelméről, aki Fiát küldte közénk, hogy megváltson minket. Sokan képtelenek elfogadni a megváltás misztériumát. Véges emberi ésszel nehéz is megérteni Jézus önfeláldozó szeretetét. Embernek született, mégis mindenben különbözőtőlünk. Úrnak szólították, holott soha nem voltak szolgái, Mesternek hívták, pedig nem járt iskolába. Orvosi végzettség nélkül az orvosok orvosának mondták. Nem volt hadserege, mégis féltek tőle, nem nyert meg egyetlen háborút sem, mégis meghódította az egész világot. Nem követett el egyetlen bűnt sem, mégis keresztre feszítették.

Vajon miért nehéz elfogadni Isten létezését? Hosszan sorolhatnám közismert, tudós emberek neveit, akik valamennyien Istenhívők voltak. Talán éppen ezért alkottak maradandót. Igaz, más korban éltek, mint mi. Ám nem takarozhatunk örökké a negyven éves kommunizmus vallásüldözésével, sem a furcsán sikerült rendszerváltozásunk túlkapásaival. Egy ideje szabadon gyakorolhatnánk vallásunkat, ha akarnánk, de sajnos az emberek többségének már nincs igénye rá. Európa is megtagadta keresztény gyökereit, az értékeket feláldozták az élvezetek oltárán. Ma minden az élvezetekről szól, miközben megszűnnek a közösségek, szétesnek a családok, elmagányosodnak az emberek. A mértéktelen fogyasztás természetes velejárója az elszegényedés, a nincstelenség. A kábulatból mindig van felébredés. Előbb-utóbb mindenki rájön arra, hogy Isten nélkül nem lehet élni, hogy a hit az egyetlen kapaszkodó számunkra.

„A boldogság és a szomorúság a saját tetteid gyümölcse” – olvastam valahol. Rajtunk múlik, hogy Istennel együtt akarunk-e élni, vagy továbbra is nélküle.

LÉVAY MÁRIA
(Fonyód)

„Éltető sodrásban” – A Házasság Hete Kaposváron

Az idei évben harmadik alkalommal szerveztük a Házasság Hete kaposvári programjait, annak érdekében, hogy felhívjuk a figyelmet arra, hogy házasságban élni jó. A jó házasság azonban nem csak szerencse dolga, a kapcsolat ápolására fordított idő és energia megtérül, ha szeretettel fordulunk egymás felé, ha el tudjuk engedni, hogy „kinek van igaza”, ha nemcsak a mindennapi munkamegosztásról beszélgetünk, hanem arról is, hogy milyen érzéseink, gondolataink vannak.

A hideg idő ellenére népes csapat gyűlt össze február 11-én a Kossuth téren, a Házasság Hete nyitórendezvényére. *Szita Károly* polgármester, *Nyéky Kálmán* családreferens atya, *Pongráczné Győri Boglárka* evangélikus lelkész, *Csongár József*, a baptista Apák klubja vezetője és jómagam, a Csakazértis a családokért Egyesület vezetője köszöntöttük a jelenlévőket. Mindannyian hangsúlyoztuk, hogy házasságban, családban élni érték, a felnövekvő generációk számára úgy nyújtjuk a legnagyobb biztonságot, ha szerető családi légkörben nőnek fel. A program vidám táncházzal és a gyerekek számára papírrepülő hajtogatással folytatódott.

Hétfőn a Szivárvány Kultúrpalotában *Pál Feri atya* jött el hozzánk, hogy elmondja, miként lehet a házasságban tartósan és elégedetten élni. A csilláron (pótszékeken) is lógtak, hogy személyesen láthassák az atyát, aki ezúttal nemcsak mint pap, hanem mint mentálhigiénés szakember is szerepelt. A közönség gyakorlatilag egy egyszemélyes színdarabot láthatott, amelyben a sírva nevetős jelenetekbe halkán kúszott be a mondanivaló, amelyet aztán *Feri atya* mindig ki is mondott, hiszen szóból ért az ember.

Kedden az immár hagyományosnak tekinthető „rendhagyó randevúra” vártuk a párokat, ahol *Mester Balázs* és *Juca* „Mindenhon jó, de jó otthon?” címmel tartott egy rövid, ám hiteles gondolatébresztőt, annak érdekében, hogy a fél óras előadás alatt egymásra hangolódjunk és vacsora közben már ne csak a gyerekek ügyes-bajos dolgaival, az elintézetlen ház körüli feladatokkal foglalkozunk, hanem egymásra figyeljünk és meg tudjuk

élni a kettesben töltött idő fontosságát, szépségét.

Szerdán a püspökségen *Síveges Gerő* és felesége *Rudan Margit* „Mi segít megőrizni a hűséget?” címmel tartottak egy vidám, értékes gondolatokkal teli előadást. „A házasság nem működik!”- kissé felrázó kijelentéssel kezdték az estét, majd hozzátettek még egy szót, amit nagyon vártunk: MAGÁTÓL. Vagyis tenni kell érte. Mondandójukban olyan szeleteket mutattak meg életükből, amelyek segítik megőrizni a hűséget és élő kapcsolatukat.

Csütörtökön került sor a gyermekrajz-pályázat eredményhirdetésére a könyvtárban. A kicsiket ezek után a *Ziránó Bábszínház* szórakoztatta, mialatt a szülők fórumbeszélgetésen vehettek részt, ahol *Sarkadi-Kiss János* színész és felesége *Mészöly Zsófia*, *Radnai István* és *Márta* valamint *Pápai Gábor* és *Walter Virág* osztották meg gondolataikat a házassággal kapcsolatban. Valamennyi résztvevő egyetértett abban, hogy házasságban élni egy más minőséget képvisel, illetve hangsúlyozták, hogy a jó házasság nem csak lemondással, hanem épüléssel is jár.

A baptista gyülekezetben, ez idő alatt, arra keresték a választ, hogy „Miért csinálja ezt a párom?”

Pénteken a methodista imaházban *Szuhánszky Gábor* interaktív előadásán lehetett részt venni, kávéházi hangulatban, az evangélikus gyülekezet pedig „Püspökfalat” címmel szervezett beszélgetést *Gáncs Péter* püspökkel.

Szombaton a református gyülekezet játszóházra és előadásra várta az érdeklődőket, vasárnap pedig a szentmiséken és az istentiszteleteken megáldották a házaspárokat.

Idén sem maradhatott el a szerelmes kalandtúra, a házasság heti geoláda-keresés, az imaestek, és a különböző kedvezmények, amelyeket csak párosan érdemes igénybe venni. Kiskorpádon a *Szent-Kristóf Udvarházban* házasságkürzus indult.

Ha véget ér valami, az ember hajlamos számot vetni, mérlegre tenni, hogyan sikerült, a befektetett munka meghozta-e a gyümölcsét. Mi szervezők, az idei évben is úgy gondoljuk, hogy igen, megérte. A regisztrált résztvevők száma minden évben egy kicsivel több, a programok gazdagabbak, a visszajelzések pozitívak. Már az első egyeztetésektől látszik, hogy ezt a hetet minden felekezet egyformán fontosnak tartja, ezért a Házasság Hete Kaposváron szép példája az ökumenikus együttműködésnek is.

Mindezek ellenére nem a felsorolt „eredmények” jelentik számunkra a legnagyobb örömet, hanem az, ha akár csak egyetlen kicsit beporosodott házasság is új lendületet kap, ha akár csak egy házasságban is növekszik az elégedettség érzése, ha akár csak egy házasságban is ráébrednek arra, hogy mennyire fontosak egymásnak. Ezért valóban „megéri”.

HÁZ GERGELY
(Kaposvár)

Keresztelő a barcsi gyermekotthonban

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, örökre enyém vagy – csendült fel az ismert karizmatikus dal hétfőn délelőtt a barcsi Együtt-Egymásért Szociális és Gyermekotthon liturgikus térére

aulájában. Hozzá tartozók, keresztszülők, intézményi munkatársak jelenlétében Szőke József igazgató köszöntőjét követően Sass Rudolf helyi esperes-plébános tizenkét sérült fiatalnak szolgáltatta ki a keresztség szentségét.

A megindító szertartás elején a plébános bejelentette: ugyan több mint egy évtizede szolgál a dél-somogyi kisvárosban, és az intézménnyel is élő a kapcsolata, de ezúttal Tóth András gyermekvédelmi gyámé az érdem, hogy egy tucatnyi gyereket megkeresztelhet. Az atya arra is utalt: akadt, aki megkérdezte, vajon a keresztelendők mindegyike felfogja-e, hogy e szentségfelvétellel a keresztények nagy családjának tagjai lesznek. Azt válaszolta: lehet, hogy van, aki nem, de e szentségnek gyógyító hatása van.

A keresztelőn ároni áldásban részesültek a fiatalok és a keresztszüleik. A Szász György vezette zenei szolgálatban két önkéntes és az intézményi munkatársakból álló, alkalmi kórus vett részt.

LŐRINCZ SÁNDOR

Fotó: SZŐKE JÓZSEF

Himnusz áfonyaálmommal

Ki van jelölve a helyed...

A gombai templom harangjaira is jut a bál bevételből

Február 3-án, már hagyományosan, a marcali Gyermekélelmezési Központ adott otthont a katolikus bálnak. A megnyitó gondolatokat Kiss Iván esperes úr ültette a jelenlévők szívébe.

Hangsúlyozta, ez a 18. bál már olyan léptékű lett, ami a „nagykorúságba” emelte rendezvényünket. A Szentírás szavait idézve arra utalt: ideje van az örömnnek, a vigasságnak. Mi tudjuk, a bőjtnek, a lemondásnak is...

A bevezető gondolatokra jól ráhangolta a 181 fő jelenlévőt Marco Frisina: Anima Christi dallama, melyet Balogh Bálint kántor orgonán és jómagam hegedűn szólaltattunk meg. Ezt követően a Boldogasszony Anyánk kezdetű éneket adták elő, mely korábban a magyarság himnusza volt. Először csak hangszerekkel, majd a következő 2 versszakot már énekelve is. És amitől ez a bál, más volt, mint a többi, – mintegy parancsszóra, a rekordszámú jelenlévő idős, fiatal –, némán, ünnepélyesen egyszerre állt

fel a régi Himnusz dallamaira. Majd az utolsó akkordok elhaladásával, mindenki énekelve imádkozta: Magyarországról, édes hazánkról, ne felejtsd el a szegény magyarokról.

Nekem, aki hegedűn kísérte ezt a csodát, – a bál már így annyit adott, amire nem számítottam.

Érzelmeket csak fokozta Pántics Luca elegáns megjelenése mellett, Bódás Jánostól elmondott szép verse, mely arról szólt, hogy helyünk ki van

jelölve a világon. Hogy jobbá, szebbé tegyük azt!

A bál megnyitása előtt, a Fény Gyermekkei egyházi zenekar játszott néhány vidám dallamot.

A tombolák szépen fogytak, s a bevétel, – eltérően a korábbiaktól –, most nem a katolikus nyári táborok támogatására fordítják, hanem a gombai templom harangjait és elektromos hálózatát újítja fel az egyház a képviselő-testület döntése alapján.

A bál hangulatát, egy igazán jó zenész tette teljessé. Mert Gazda Tamás személyében mindenki megtalálhatta azt, amire szívesen táncolhatott.

S ekkor egy ismerős dallam ütötte meg a fülünket, ami kilógott a többiből. Táncolva, ugrálva jött be a három jelmezes, talpig beöltözve, iskolatáskával a hátukon...

S szólt ütemesen a „de nehéz az iskolatáska”...

Hosszú-hosszú fürkészes után, végre felismertem a szép barna paróka alatti mosolygós „kislányban” a bál mindig lelkes szervezőjét, Sávolgy Andreát. Az asztalok között, végig ütemes taps kísérte merész, humoros előadásukat, mellyel nagyon sok örömteli perccel ajándékoztak meg bennünket. A GYÉK vezetője és stábjá finom vacsorával tette teljessé rendezvényünket. Desszertként az „i”-re a pontot, egy „áfonyaálmom” tette fel...

Jó volt együtt lenni, méltósággal ünnepelni, közösséggé kovácsolódnunk ezen a szép estén.

JÁKI ZOLTÁN (Marcali)

“Az apa már messziről meglátta,
és megesett rajta a szíve...”

Lk 15,20

Bizalom az Irgalmas Istenben

IX. Országos Irgalmasság Konferencia

Programterv:

- Dicsőítés
- Előadás: Varga László megyéspüspök
– “A megroppant nádat nem töri el...”
- Szentmise:
Főcelebráns dr. Beer Miklós váci megyéspüspök
- Szent Fausztina Irgalmasság Háza bemutatkozás
- Délutáni szekciók
- Irgalmasság rózsafüzér
- Szentségimádás Taizé-i énekekkel
- Irgalmasság útja
- Dicsőítő koncert – Csiszér László

Időpont: **18.
04.
07.** Helyszín:

Nagyboldogasszony
Székesegyház
Kaposvár

kaposvar.egyhazmegye.hu

